

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Laus Eteonei ex Aristide.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Orationis
funeris ex
Aristide
exemplum.

Longè suavior est, mollior, & methodè in-
structior in laude Eteonei, cuius orationis
hæc sunt capita:

Primum, Exordium lenè & elegans, in quo
delineatio totius orationis. Describendum esse
scilicet Eteoneum mortuum, propter eximias
virtutes, quibus effulset.

Secundum, Virtutes mixtè Eteonei summa-
rim perstricit, apta est initijs hæc veluti præ-
cepta, & summa tantum capita delibans lau-
datio. Paucis autem multa completitur, &
plurimum habet venustatis. Exemplum attuli
ex Plineij panegyrico, & D. Gregor. Nazianz.
in Atha. ὁ φιλὸς ὅτι τῆς ἐργασίας, ταπεινὸς ὅτι τῆς
φρονήσεως, & cætera, quæ infra scripsit.

Tertium, Laudationis initium à genere,
quod est in istis argumentis frequens. Et apud
Herodianum gloriatur Commodus Imp.
ὁ μὲν ὅ μ' ἔδειξεν ἡμεῖς ἀνθρώπων, καὶ βασιλέων.

Quartum, Breuissimè educatio, & pulchritudo
laudantur Sic paucis sunt perstringenda,
in quibus nihil multum eminet, nec tornan-
dum, quod ait Iulianus, nullum. Erhæe graui-
ora, quam si formæ laudem picto stylo texuif-
set. Magnum est mentem bonam in pulchro
corpore sortiri. Laudat autem in ἐοικέντα
τὸ νοῦν, σὰρκα δὲ ἡβώσαν, vt celebratur Gre-
co proverbio, Mentem senilem in corpore iu-
uenili. Et eos gratiores iuuenes Cato Tullij
censet, qui præ se ferant aliquid senectutis,
quod de nobilissima Virgine, & martyre Eu-
lalia cecinit acurè, vt solet Prudentius.

Mens, seni-
lu in corpo-
re iuuenili.

Literarum
studium.

Moribus teneris canisicem meditata senum.
Quintum, Commendatur in eo literarum
studium, & eruditio. Vita est hæc sapientis,
Otium verò, sine literis viui hominis sepul-
tura, quod præclare dixit Seneca. Ο νοῦς
ἀεί, ὅτι χαμνέτω τὸ πῆμα, ὅτι δειοὺς νόηματα, ρ,
monet Nazianz. tetrastr.

Sextum, Obseruantia in præceptorem. Exi-
mia laus eius ætatis, cui sufficit obsequij glo-
ria. Quantum autem præceptorum charitati
debeatur, declarat Seneca lib. de beneficijs.

In docendo, & laborem, & redium tulit,
præter illa, quæ pereipientibus in commune
dicuntur, aliqua instillauit, ac tradidit. Hor-

tando bonam indolem erexit, & modo laudi-
bus fecit animum, modo admonitionibus dis-
cussit desidiam: Ingratus sum, nisi illum inter
gratissimas necessitudines diligo.

Nec mirum, si Episcoporum nomen tribu-
tum olim iuuentutis moderatoribus, vt liquet
ex Oppiano, lib. 1. de venat. v. 681. Μὲν ἄρα
ἐργῶν ἀπο τῶν ἀδελφῶν Ἰασην Ἀβρόοι, οἱ δὲ ἀρ, ὁ πικρὸν
ἐπισκοπῶν ἐργῶν ἰαντα.

Episcopi
dicti mode-
ratores iu-
uentutis.
Præceptores
Episcopi mo-
tinati.

7. Celebratur eius verecandia, vbi dicitur
ἀφ' οὗς ἀγαλμα, hoc est, pudoris simulachrum.
Præclara laus apud veteres, apud quos magna
veneratio huiusce virtutis: testatur nobile di-
ctum hieroglyphicis incisum in propylæo Py-
lonis contra impudentiam. ὠ γινώσκουσι, καὶ
ἀπο τῶν μέντοι θεῶν μὴ εἰ ἀνάγειται. ex Clemen-
te Alexandr. lib. 1. in Symbolis.

Octauum, Deploratio, & affectus, quàm
suauissimi amoris, quando non degenerant
in insanam illam neniã, quam habet Hime-
rius in simili argumento, cuius ego feci men-
tionem in libro de affectibus.

Nonum, Deus è machina consolatur affines
mortui, in quo artificiosa sophistæ peroratio;
qui per hanc prosopeiam, & orationi plus
gratiæ, & dictis plus auctoritatis conciliat.
Verba autem non iam sunt tanquam ἐκ σκήπτρου
(quod aiunt) ὁμοιωσίδου, sed planè, quæ
videantur ex Oculo fulsa, ita tota sententijs
illuminantur, vt vestis auro. Tales sunt istæ:

Deum è ma-
china.

Vitæ tempus etiam longissimæ breuissimum
esse, si cum æternitate comparatur, pulcherri-
mè quoque dixit Philon, in oratione Iacobi
Patriarchæ. καὶ γὰρ ὁ μακροβιῶτα ὁ ὀλιγο-
χρονιῶτα ὁ ἀντιθέτης ἀδελφὸς ὁ ὡν.

Boni est Poëte ante satietatem fabulæ finem
imponere. simillima dixit Tullius in dialogo
de senectute.

Senectus autem peractio ætatis est, tanquã
fabulæ, cuius defatigationem fugere debemus,
præsertim adiuncta satietate. Et Seneca, quo-
modo fabulã, sic & vitã; non quamdiu, sed
quã benè actã sit, refert.

Hæc autem præcipua nota visa sunt.

Laus Eteonei, ex Aristide.

Diploratio
anti
Eteonei.

Ωπάντα σὺ κάλλιπε παῖδιον. Ὡς δὲ
προσπερὶς ἡλικίας σὲ κ' ἔπιλαμβανό-

Ο Pulcherrime puer, qui cum legitimam æ-
tatem non esses assequutus, eam tamen,

